

พระราชบัญญัติ

โอนที่วัด วัดใหม่ ตำบลกบเจา

อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. ๒๕๓๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนที่วัด วัดใหม่ ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำ
แนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนที่วัดวัดใหม่ ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ให้แก่กรมชลประทาน พ.ศ. ๒๕๓๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้โอนที่วัด วัดใหม่ ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ ๔ ไร่ ๓ งาน ๗๓ ตารางวา ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมชลประทาน

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

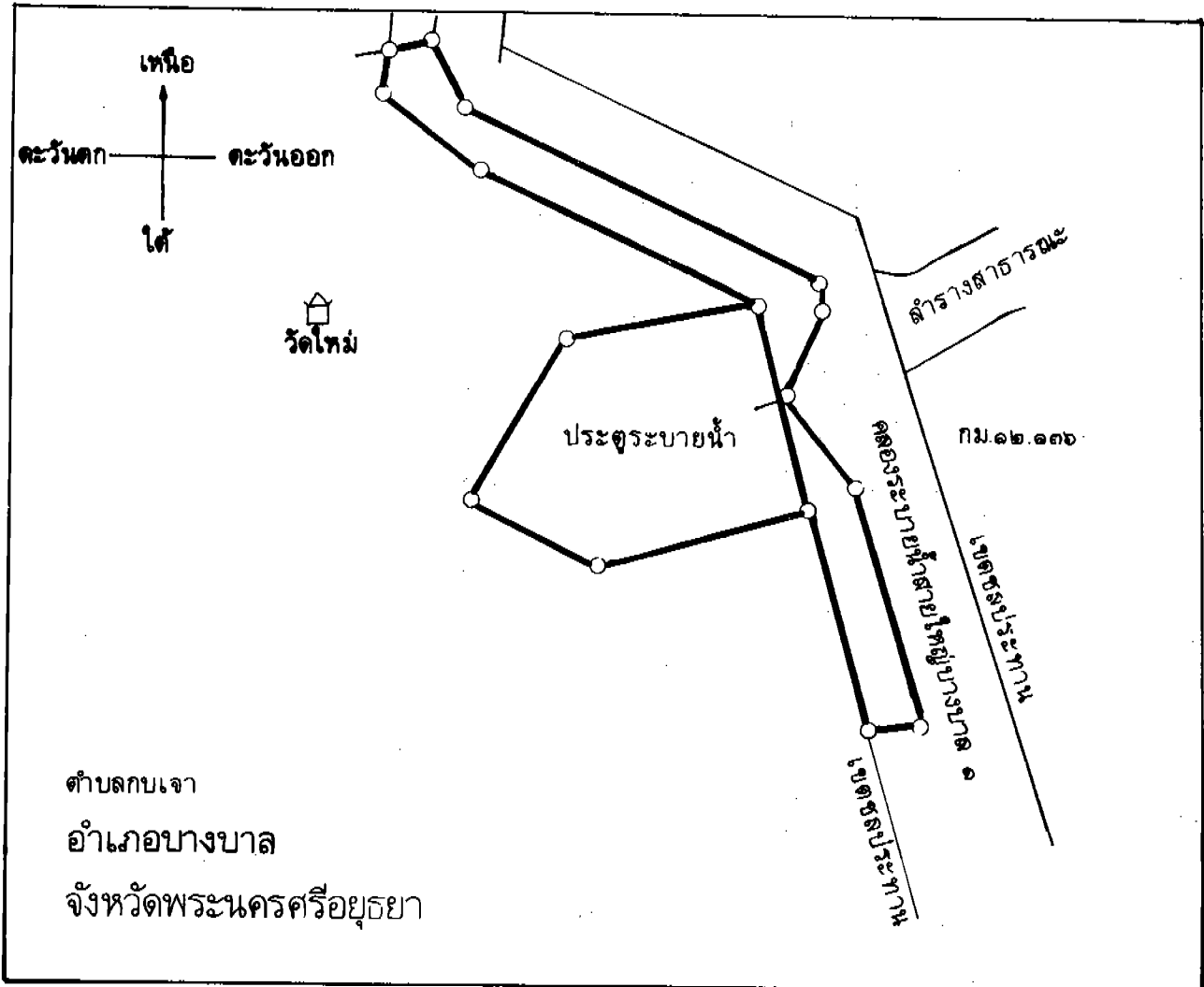
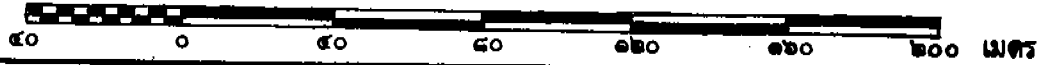
พลตำรวจเอก เกา สารสิน

รองนายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติโอนที่วัด
วัดใหม่ ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ให้แก่กรมชลประทาน

พ.ศ. ๒๕๓๕

มาตราส่วน ๑ : ๒๐,๐๐๐

เครื่องหมาย

— แนวเขตที่โอน
วัด

เนื้อที่ที่โอน

หนังสือสำคัญ ไร่ งาน ตารางวา
ส.ค. ๑ เลขที่ ๖๑ ๔ ๓ ๗๓

ผู้อำนวยความสะดวกกฎหมายและที่ดิน	
(นายวิเศษ หุตะจิตต์)	
รองอธิบดีปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมชลประทาน	
(นายยุทธ กิ่งเกิด)	๒๕๓๕ - ๖๖

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากกรมชลประทานได้ก่อสร้างคลองระบายน้ำสายใหญ่บางบาล ๑ และประตูระบายน้ำ เพื่อประโยชน์แก่การชลประทานตามโครงการบางบาล ที่ตำบลกบเจา อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และได้ทำการสำรวจแล้ว ปรากฏว่าแนวเขตคลองและประตูระบายน้ำสายนี้ตอน กม.ที่ ๑๒.๑๓๖ ถูกที่วัด วัดใหม่ ตำบลกบเจา อำเภอ
 ๑ บางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เนื้อที่ ๔ ไร่ ๓ งาน ๗๓ ตารางวา ตาม ส.ก.๑ เลขที่ ๖๑ คณะกรรมการจัดซื้อและกำหนดค่าทดแทนทรัพย์สินเพื่อการชลประทาน จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดค่าพาติกรรมให้แล้ว กรมชลประทานจึงได้ติดต่อกับกรมการศาสนาเพื่อขอโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน ซึ่งกรมการศาสนาได้นำเสนอมหาเถรสมาคมพิจารณาแล้วไม่ขัดข้อง และกรมชลประทานได้ชำระค่าพาติกรรมเป็นค่าทดแทนแล้ว สมควรโอนที่วัดดังกล่าวให้แก่กรมชลประทาน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้